

Užasna laž o Bogu

Željko Ćorić

www.boljizivot.hr

Kakav je Bog i kakav je Njegov karakter? Razmotrimo ovo pitanje s biblijskog gledišta, osvrnuvši se pritom na Božju ulogu Suca. “Jer nam se svima treba pojaviti pred sudom Kristovim, da svaki primi što je zaslužio: nagradu ili kaznu, već prema tome što je za zemaljskoga života činio.” (2. Korinćanima 5,10)

Iako ne možemo navoditi sve biblijske retke o ovoj važnoj temi, želimo potaknuti što više ljudi da sami za sebe proučavaju Bibliju i pronađu u njoj istinu koja će ih osloboditi od opakih zabluda.

Mnogi imaju jako loše mišljenje o Bogu jer vjeruju u laž da će On vječno mučiti grešnike u paklu. To je najružasnija laž o Bogu i Njegovom karakteru. Razmotrimo tu opaku laž, jer se istina, za razliku od zablude, ne boji provjeravanja.

Kakav bi to bio Bog kad bi ta laž bila istinita! Svaka laž o Božjem karakteru iskriv-

ljava sliku o Bogu i narušava odnose između čovjeka i Boga. Kriva slika o Bogu ima loše posljedice na čovjekovo duhovno, duševno i tjelesno zdravlje. Duhovno zdravlje pruža nešto za čim svi tragaju, nešto što se ne može dobiti bez istinskog poznavanja Boga, potpunog povjerenja u Božju riječ, Bibliju, i potpune predaje Bogu.

Sve što se tiče našeg duhovnog zdravlja trebamo pronaći u Bibliji, a o tome ovisi naše cjelokupno zdravlje i vječni život.

Ljudi koji su imali priliku doznati biblijsku istinu, ali se oko toga nisu potrudili, bit će krivi pred Bogom, jednako kao i oni koji su saznali istinu i odbacili je.

Apostol Petar nas upozorava da trebamo biti oprezni u razumijevanju biblijskih redaka zbog “teško razumljivih mjesta”: “U tim poslanicama ima teško razumljivih mjesta, koja neuki i nepostojani ljudi izvrću – kao i ostala Pisma – na svoju vlastitu propast.” (2. Petrova 3,15.16)

Prije nego što navedemo neka od takvih mjesta, koja se pogrešno tumače – čime se omalovažava Božja savršena pravednost i čime se Boga prikazuje nepravednim i os-

vetoljubivim mučiteljem, valja upozoriti da je slično i s drugim biblijskim redcima koje mnogi izvrću da bi opravdali tradicionalno vjerovanje u postojanje svjesne besmrtne duše i vječno mučenje u paklu.

Biblijsko značenje pridjeva vječan

Pridjev *vječan* (grčki: *oionios*) može imati dva različita značenja: vječan po trajanju, ili vječan po posljedicama, ovisno o imenici ili riječi uz koju stoji. Uz imenicu Bog i božanske osobine pridjev *vječan* može značiti *vječno trajanje*.

Uz ljude i ljudske osobine pridjev *vječan* uglavnom znači ograničeno trajanje, trajanje dok osoba živi.

Jedno od “teško razumljivih mjesta” u Bibliji je: “Ovi [nepokajani grešnici] će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni.” (Matej 25,46) Muka je vječna po posljedicama, a ne po trajanju. Točan smisao je: vječna kazna, kazna za vječnost, a ne vječno i nikad završeno kažnjavanje.

Slično je u retku: “Postade [Krist] svima koji mu se pokoravaju uzrok vječnog spa-

senja.” (Hebrejima 5,9) Smisao je: vječno spašen ili spašen za vječnost, a ne vječno spašavanje i nikad dovršeno spašavanje.

Kad god se bilo koji biblijski redak tumači tako da se potkrepljuje tradicionalno vjerovanje o besmrtnosti duše i vječno mučenje u paklu, budimo svjesni da se na taj način omalovažava Božja savršena pravednost i da se Boga prikazuje osvetoljubivim mučiteljem, a ne pravednim Suceom.

Dakle, uz ljudske osobe i ljudske osobine pridjev *vječan* označava ograničeno trajanje: dok osoba živi, dok ne umre.

Primjeri “teško razumljivih mjesta”

Primjer 1. “Možda je zato bio odijeljen od tebe na kratko vrijeme da ti bude povrćen zauvijek, ne više kao rob, nego više od roba, kao dragi brat.” (Filemonu 15)

Apostol Pavao piše robovlasniku Filemonu da ljubazno primi svojeg bivšeg u međuvremenu odbjeglog roba Onezima, koji se, nakon što je postao kršćaninom, vraća svojem gospodaru “zauvijek” (vječno), to jest dok je živ, dok ne umre.

Primjer 2: “Ispaštajući kaznu – vječni oganj – stoje za primjer Sodoma i Gomora...” (Juda 7) “Vječni oganj” koji se sručio na gradove Sodomu i Gomoru bio je vječan po posljedicama, a ne po trajanju. Kad su ova dva drevna grada bila spaljena, to jest kad su dobila odgovarajuću kaznu, oganj je prestao. Tamo se danas više ne dimi.

Primjer 3: “‘Isuse, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!’ On [Isus] mu reče: ‘Zaista, kažem ti, danas ćeš sa mnom biti u raj!’” (Luka 23,42.43) Jesu li doista Isus i razbojnik s križa toga dana, u petak, bili u raj? Nisu. Sâm Isus je Mariji iz Magdale, treći dan nakon svoje smrti, u nedjelju kad je uskrsnuo, rekao: “‘Nemoj me dulje držati, jer još nisam uzišao k Ocu, nego idi k braći mojoj i reci im: Uzlazim svome ocu i vašemu Ocu...’ Marija iz Magdale ode i javi učenicima.” (Ivan 20,17.18)

Znak interpunkcije, zarez, određuje smisao riječi u Luki 23,43: “Kažem ti, danas ćeš sa mnom biti u raj!” Zarez bi trebao biti iza riječi *danas*, a ne ispred nje. Tada dobivamo pravi smisao tog teksta: “Kažem

ti danas, bit ćeš sa mnom u raj!” Isus razbojniku na križu kaže toga dana, u petak, da će jednoga dana, nakon uskrsnuća razbojnika, biti s Njim u raj.

Mrtvi su mrtvi do uskrsnuća

Za svako “teško razumljivo mjesto” u Bibliji uvijek postoji pravo i razumsko objašnjenje koje opovrgava tradicionalnu zablude u svjesnu besmrtnu dušu i vječno mučenje u paklu.

Kod tumačenja bilo kojeg takvog mjesta u Bibliji budimo uvijek svjesni činjenice da poruka tog retka nikad ne umanjuje i ne omalovažava Božju savršenu pravednost u vezi s bilo čim, uključujući i Njegovu pravednost kao Suca, ne poričući pritom značenje drugih jasnih biblijskih redaka.

Primjerice: “Živi barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa.” (Propovjednik 9,5) – jedan je od mnogih jasnih biblijskih redaka koji nam govore da nakon smrti ne postoji svjesna besmrtna duša. Mrtvi su mrtvi sve do uskrsnuća.

Tko je jedini besmrtnan?

“Blaženi i jedini Vrhovnik, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, koji je jedini besmrtnan.” (1. Timoteju 6,15.16) Samo Bog je besmrtnan.

Život i *smrt* su dva ključna izraza kojima možemo ispravno shvatiti Bibliju. Umrjeti znači prestati živjeti, a ne vječno živjeti u ognju.

Dok Bog obećava vječni život samo pokajanim grešnicima, pristaše krivovjerja o besmrtnosti duše tvrde kako je vječni život određen svima – i pokajanima i nepokajanima; samo jednima u blaženstvu, a drugima u mukama.

Je li Bog nemilosrdni mučitelj koji će ljude vječno kažnjavati u ognju? Nauk da se nepokajani umrli grešnici muče u vječnom plamenu pakla nespojiv je sa svakim osjećajem ljubavi i milosrđa, pa čak i s našim ljudskim osjećajem za pravednost! Pa ipak, taj je nauk proširen i prisutan u mnogim vjerskim zajednicama. Bilo je teologa koji su tvrdili: “Pogled na paklene muke zauvijek će uvećavati sreću svetih. Kad vi-

de druge, koji su iste naravi i rođeni u istim okolnostima, izložene takvoj patnji, dok oni uživaju u takvoj slavi, postat će svjesni koliko su sretni.”

Ovo je izopačeno mišljenje i vjerovanje! To nije biblijski nauk. Hoće li spašeni na Nebu biti lišeni svih osjećaja sućuti i sažaljenja, pa čak i osjećaja obične čovječnosti? Hoće li oni biti okrutno ravnodušni i naslađivati se mučenjem drugih ljudi? Ni pošto! To nije nauk Božje riječi, Biblije.

Je li Bog mučitelj koji će ljude vječno kažnjavati u ognju? Što bi Bog imao od gledanja beskrajnih muka i slušanja uzdisaja, krikova i kletvi patnika koje zauvijek drži u paklenom ognju? Mogu li takvi užasni zvukovi biti glazba za uši Beskonačne Ljubavi?

Tvrđi se kako zadavanje beskrajnih patnji zlima treba pokazati Božju mržnju prema grijehu i zlu pogubnom za mir i red u svemiru. Strašnog li svetogrda! Kao da je Božja mržnja prema grijehu razlogom da grijeh bude ovjekovječen! Prema nauku takvih teologa, trajno mučenje bez nade u milosrđe sluđuje ove bijedne žrtve, pa kad svoj

gnjev iskazuju kletvama i hulama, one zavijek umnožavaju teret svoje krivnje.

Ali Božja slava se ne uvećava stalnim umnožavanjem grijeha kroz beskonačne vjekove!

Ljudski um ne može procijeniti zlo proizročeno krivovjerjem o vječnim mukama u paklu. Biblijska religija, puna ljubavi i dobrote i bogata milosrdem, zamračena je praznovjerjem i zaodjenuta strahom. Kad razmislimo kakvim je lažnim bojama Sotona oslikao Božji karakter, trebamo li se čuditi što se ljudi boje i užasavaju svojeg milosrdnog Stvoritelja, i čak Ga mrže?

Grozni pojmovi o Bogu, rašireni naučavanjem s propovjedaonica, poput nauka o vječnom mučenju u ognju pakla, stvorili su milijune nevjernika i sumnjičavaca.

“Vino bluda babilonskoga”

Nauk o vječnim mukama je lažan, najokrutniji i najopakiji nauk. To je “vino bluda Babilona, kojim opija sve narode” (vidi Otkrivenje 14,8). Riječ *Babilon* ima simboličko značenje, a znači zbrku i pogrešan su-

stav vjerovanja o Bogu i Njegovom karakteru. Riječi “veliki Babilon” i “vinom svo- ga bluda napoji sve narode” znače da je taj vjerski sustav doista velik te da je pogrešnim naučavanjem o Bogu i Njegovom karakteru negativno utjecao na vjerovanje većine ljudi na Zemlji – na “sve narode”.

Krivovjerje o nekažnjavanju grešnika

S druge strane, nameće se i ovo pitanje: Hoće li Bog nepokajane grešnike ostaviti nekažnjene?

Mnogi koji odbacuju nauk o vječnim mukama padaju u drugu krajnost. Uviđajući da Biblija predstavlja Boga kao Biće ljubavi i sućuti, ne mogu vjerovati da bi On svoja stvorenja mogao izručiti plamenu vječno gorućeg pakla. Budući da vjeruju u prirodnu besmrtnost duše, ne vide drugu mogućnost osim zaključka da će čitavo čovječanstvo u konačnici biti spašeno. Takvi smatraju da su biblijska upozorenja smišljena samo zato da natjeraju ljude na poslušnost, a ne da se doslovno ispune. Prema tome,

grešnik može živjeti sebičnim životom, ne obazirući se na Božje zahtjeve, a ipak očekivati da će na kraju biti Bogu po volji. Takav nauk zloupotrebljava Božju milost, zanemaruje Božju pravednost, ugada grešnikovom srcu i ohrabruje zle ljude u njihovoj neposlušnosti Bogu.

Bog je u svojoj Riječi jasno otkrio da će nepokajani prekršitelji Njegovog Zakona dobiti odmjerenu pravednu kaznu. Oni koji se tješe da je Bog i previše milosrdan da bi izvršio pravdu nad nepokajanim grešnicima, trebaju samo pogledati na golgotski križ. Smrt bezgrešnog Božjeg Sina svjedoči da je plaća za grijeh smrt i da svako kršenje Božjeg zakona mora biti kažnjeno.

Bezgrešni Krist ponio je čovjekove grijehe na Golgotu. Podnio je našu krivnju za prijestup i umro umjesto nas. Ta je žrtva prinesena da bi pokajani grešnici mogli biti otkupljeni. Nije bilo drugog načina da se čovjek oslobodi kazne za grijeh. Svaki čovjek koji ne želi primiti Kristovu pravednost, koju mu Bog nudi tako skupo plaćenim pomirenjem, mora osobno ponijeti krivnju i kaznu za prekršaj.

Užasna laž o Bogu kao Sucu

Tko je naš Sudac? “Otac ne sudi nikomu, već je sav sud dao Sinu, da svi poštuju Sina kao što poštuju Oca. Tko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga posla.” (Ivan 5,22.23)

“Jer nam se svima treba pojaviti pred sudom Kristovim, da svaki primi što je zaslužio: nagradu ili kaznu, već prema tome što je za zemaljskoga života činio.” (2. Korinćanima 5,10)

Naš Sudac je Isus Krist. On je svojim riječima i djelima pokazao da je pravedan i milostiv. Kad je bio u mukama na križu, molio se za svoje neprijatelje: “Oče, oprostite im, jer ne znaju što čine.” (Luka 23,34) Kad uvidimo ljepotu Isusovog karaktera, nitko od nas ne treba imati loše mišljenje o Njemu kao Sucu i vjerovati da će On neke ljude osuditi na vječno mučenje u vatri pakla.

Kad je utjelovljeni Bog, Isus Krist, bio na Zemlji, mnogi Židovi koji su bili osvjedočeni u istinu o Isusu, odbacili su istinu o Njemu zato što su bili obmanuti od

svojih svećenika i poglavara. Većina ondašnjih svećenika i vjeroučitelja je o Isusu imala loše mišljenje, iako su tvrdili da vole Boga i da poznaju istinu. Oslanjajući se na svoju tradiciju ili predaju, odbacili su Mesiju, Spasitelja čovječanstva.

Slično je, nažalost, i danas. Većina današnjih svećenika, propovjednika i vjeroučitelja, iako tvrde da poznaju istinu i da vole Isusa, ima o Isusu loše mišljenje – jer vjeruju da će On vječno mučiti u vatri nepokajane grešnike. Oni tako Boga prikazuju kao okrutnog suca i kao najužasnije biće u cijelom svemiru.

Mnogi današnji vjernici koji su osvjeđeni u istinu o Isusu, odbacuju tu istinu zato što su obmanuti tumačenjima većine svojih svećenika, propovjednika i vjeroučitelja. Obmanuti vjernici se nikad neće usuditi prihvatiti istinu o Isusu kao pravednom i milostivom Sucu, ako i dalje budu tražili savjet od svojih svećenika i vjeroučitelja koji zapravo imaju neispravno mišljenje, ili ako budu čekali da takvi svećenici i vjeroučitelji priznaju istinu o Isusu da On neće nepokajane ljude vječno mučiti u paklu.

Čistilište – lažna nada za grešnike

Naučavanjem o čistilištu također se baca ljaga na Kristov karakter. Taj nauk ima svoje korijenje u grčkoj mitologiji. Nažalost, taj je nauk preuzet u kršćanstvo i tako je bačena ljaga na Boga. Umjesto biblijske istine da čovjek izgrađuje svoj odnos s Bogom dok je živ, a kad umre sve između Boga i čovjeka je zauvijek riješeno, uvedena je opasna zabluda o čistilištu, po kojoj čovjek nakon svoje smrti još može mijenjati svoje stanje pred Bogom. Na taj način mnogi imaju lažnu nadu da će nakon smrti imati “još jednu priliku” za spasenje.

U čistilištu bi, navodno, neki ljudi trebali biti mučeni jedno vrijeme, dok se Bog ne umilostivi zbog molitava vjernika ili njihovih rođaka, ili plaćanjem misa za pokojnike, a zatim bi otišli u raj.

Dušama koje se navodno nalaze u čistilištu, pomažu molitve vjernika, ili mise, ili oltarske žrtve svećenika, koje su navodno posebno prihvatljive Bogu. Na taj način se Boga prikazuje kao osvetoljubivo biće koje vjernici i svećenici trebaju umilostiviti svo-

jim molitvama i žrtvama. Tako se može činiti da su ljudi milostiviji i plemenitiji od samoga Boga.

Nema druge prilike

Biblija jasno naučava da je svatko tko umre u grijehu izgubljen za vječnost, i da će od Boga dobiti pravedno odmjerenu kaznu i izgorjeti u ognjenom jezeru (vidi Otkrivenje 21,8). Kad netko dospije u ognjeno jezero, za njega više nema mogućnosti za spasenje i svemu je kraj. Mnogi koji vjeruju u čistilište, iz kojeg se mogu spasiti plaćenim misama, novcem i molitvama rođaka, neće se potruditi iskoristiti ovaj život i pomiriti se s Bogom. A to im je jedina prilika za spasenje.

U Bibliji ne nalazimo nijedan nagovještaj da postoji nešto takvo kao što je čistilište! Biblija ne govori da će Bog tako okrutno postupati s grešnicima, kao što uči lažni nauk o čistilištu ili vječnom mučenju u ognju.

Božje ozbiljno upozorenje svim ljudima neposredno pred Kristov drugi dolazak, prije

nego što će On doći kao Spasitelj i Veliki Sudac, jest da trebaju izići iz bilo kakvog sustava vjerovanja i iz bilo koje Crkve koja ima neispravan nauk o Kristu, koja ne cijeni i ne prihvaća istinu o plemenitosti Kristovog karaktera, o Njegovom Božanstvu i Njegovoj božanskoj pravednosti i milosti kako je opisana u Bibliji.

Bog preko Biblije daje svim ljudima posljednje i najozbiljnije upozorenje: "Izidite iz nje, moj narode, da ne postanete sudionicima njezinih grijeha i da ne dijelite njezinih zala!" (Otkrivenje 18,4)

Neki će poslušati Boga i izići iz lažnog vjerskog sustava. Takvi će prihvatiti istinu o Kristu kao pravednom i milostivom Suci; istinu da On nepokajane ljude neće vječno mučiti u vatri.

Ali izići iz jedne vjerske zajednice i ući u drugu nije lako. To je teška kušnja za svakog vjernika. Pa ipak, svatko treba proći taj ispit da bi se iskušala njegova vjera. To nije ništa neobično, jer Bog je uvijek temeljito prokušavao svakog vjernika. Sjetimo se Joba, Abrahama, prorokâ, apostolâ i drugih ljudi čiji su životi opisani u Bibliji. Svi su

bili prokušani da se vidi hoće li više poštovati istinu koju je o sebi rekao Isus Krist, ili pogrešni nauk omiljenih vjerskih vođa.

Da bismo znali koja je Crkva prava i koja u svojem nauku ima sve dosad otkrivene biblijske istine, i istinu o Bogu kao dobrom Sucu, moramo sami proučavati Bibliju s molitvom i iskrenom čežnjom da saznamo čistu biblijsku istinu.

Sveti Duh će nas voditi u razumijevanju Biblije i jasno ćemo uvidjeti koja kršćanska Crkva naučava istinu.

Poruka Isusa Krista

Današnji vjerski uglednici pozivaju na jedinstvo svih vjernika, bez obzira vjeruju li u istinu ili laž o Bogu i Božjem karakteru.

Ali Krist kaže: “Mislite li da sam došao donijeti na zemlju mir? Ne, kažem vam, nego razdor. Od sada će, uistinu, u jednoj kući od pet članova biti zavađeni: trojica s dvojicom, dvojica s trojicom; zavadit će se otac sa sinom, a sin s ocem, majka s kćeri, a kći s majkom; svekrva sa snahom, a snaha sa svekrvom.” (Luka 12,51-53)

Isus razdvaja istinu od zablude, a svi koji vole istinu koju je Isus prikazao svojim riječima i djelima odvajaju se od zabluda koje zastupa bilo tko, pa makar to bili i njihovi najbliži u obitelji ili njihova Crkva.

“Ja sam put, istina i život – reče mu Isus. – Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.” (Ivan 14,6) Isus također kaže: “Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!” (Matej 7,13.14)

Apostol Pavao upozorava: “Ne budite s nevjernicima pod jednim te istim jarmom; što ima pravednost s bezakonjem? Što li je zajedničko svjetlu i tmuni? ... Zato izidite između njih i odvojite se – veli Gospodin! Ne dotičite se ničega nečista, i ja ću vas primiti! Ja ću vam biti Otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin Svemogućići.” (2. Korinćanima 6,14-18)

Ako priznamo svoje zablude o Bogu i Božjem karakteru i pokajemo se, Bog će nam oprostiti što smo o Njemu loše mislili i vjerovali. Apostol Ivan poziva: “Ako pri-

znajemo svoje grijehе, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravednosti.” (1. Ivanova 1,9)

I pretpotopni ljudi su o Božjem karakteru imali loše mišljenje i vjerovanje, i većina njih se nije htjela pokajati. Pred drugi Isusov dolazak bit će slično stanje: “U vrijeme kada dođe Sin Čovječji bit će kao što je bilo u Noino doba, kad se jelo i pilo, ženilo i udavalo sve do dana kada Noa uđe u lađu. I dođe potop te ih sve uništi.” (Luka 17,26.27)

Opasnost hule na Svetog Duha

Ako ne želimo odbaciti laži o Božjem karakteru, u opasnosti smo počinuti hulu na Svetog Duha. To je uporno odbacivanje istine kakvu nalazimo u Bibliji, unatoč osvjeđenju čovjekove savjesti dokazima i Svetim Duhom.

Isus je upozorio: “Zato će se, kažem vam, svaki grijeh i hula oprostiti ljudima, ali hula protiv Duha Svetoga neće se oprostiti nikada. Ako tko rekne što protiv Sina Čovječjega, može mu se oprostiti, ali tko

rekne što protiv Duha Svetoga, ne može mu se oprostiti ni na ovom svijetu ni na drugome.” (Matej 12,31.32)

Većina ljudi vjeruje da je čovjekova duša besmrtna, kao i da će Bog vječno mučiti nepokajane grešnike u ognju. Takvi misle da ih u tome vodi Sveti Duh, iako su u velikoj zabludi.

Samo manjina vjeruje da Bog preko Biblije objavljuje kako nepokajani grešnici neće biti vječno mučeni u paklu, nego će im milostivi i pravedni Bog odrediti određenu pravednu kaznu i odlazak u nepostojanje.

Bog je pravedan i pun ljubavi. Razumno je slijediti Njegovu jasnu objavu spasenja iznesenu u Bibliji.

Dr. Željko Ćorić

U ovom kratkom štivu nije bilo moguće navesti mnoštvo biblijskih redaka o ovoj važnoj temi. Namjera je bila potaknuti čitatelje na daljnje istraživanje i razmatranje istine o Božjem karakteru i Njegovom postupanju s nama ljudima, a odbacivanje laži.

Stoga vam preporučujemo da sami dalje istražujete Bibliju i knjige koje su utemeljene na njoj.

Svoje komentare, pitanja, slaganje ili argumentirano neslaganje s piscem možete izraziti na mail: opravdanje.vjerom@gmail.com

Nakladnik: Bolji život, Split
www.boljizivot.hr
Urednik: Dr. Ivan Đidara
Lektor: Darko Filčić
Korektorica: Ljiljana Đidara
Tisak: Studio Moderna, Zagreb, 2017.